

KRISTAUS PRISIKĖLIMO PARAPIJOS INFORMACIJA

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje keičiasi klebonai

2022 m. birželio 24 d. Kauno arkivyskupo metropolito Kęstučio Kėvalo dekretu, vadovaujantis Kanonų teisės Kodekso 184 §1, 524 ir 538 § 1 kanonų nuostatais, mons. Vytautas Grigaravičius po 20 metų tarnystės parapijoje atleidžiamas iš Kristaus Prisikėlimo parapijos klebono pareigų ir skiriamas Kauno Šv. apaštalo Petro ir Povilo arkikatedros bazilikos parapijos klebonu.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonu skiriamas Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčios rektorius kun. teol.lic. Kęstutis Rugevičius.

Jūsų praklėnybe mons. Vytautai Grigaravičiaus, dėkojame Jums už nuoširdžią tarnystę parapijoje, linkime gautus iš Dievo talentus bei gabumus ir toliau sėkmingai sklęsti kuriant Gyvają Bažnyčią.

Gerbiamasis kun. Kęstuti Rugevičiaus, linkime vaisingos ir džiugios tarnystės Kristaus Prisikėlimo parapijos vynuogyne.

Parapijos klebono mons. Vytauto Grigaravičiaus Padėkos šv. Mišios bus aukojamos **2022 m. liepos 31 d., sekmadienį, 11.00 val.** bazilikoje.

2022 m. liepos 31 d., sekmadienį, 18.00 val. iškilmingos šv. Mišios Kristaus Prisikėlimo bazilikoje. Parapijos perdavimas naujai paskirtam klebonui kun. Kęstučiui Rugevičiui.

SINODINIS KELIAS LIETUVOJE

Sinodinio kelio apibendrinimas Kauno arkivyskupijos moderatorių simpoziume: Kokia Bažnyčia esame ir kokios norėtume?

Sinodinio kelio koordinatore Valerija LIETUVNIKIENĖ

Popiežius Pranciškus 2021 m. spalio 10 dieną, aukodamas Vyskupų Sinodo atidarymo Mišias, jų metu suteikė siuntimą ir palaiminimą, lydėsiančius Dievo tautą viso sinodinio proceso metu. „Esame kviečiami tapti susitikimo meno ekspertais, ne renginių organizavimo ar problemų teorinių paaiškinimų ekspertais. Skirti laiko susitikimui su Viešpačiu ir pasirengti mūsų tarpusavio susitikimams. Susitikimai mus pakeičia, dažnai paskatina žengti naujais, nenumatytais keliais. Dažnai Dievas būtent šitaip parodo, kuriuo keliu eiti. Tikrasis susitikimas įvyksta tik jei klausomės kito. Jėzus nuoširdžiai išklauso turtingo vyro, leidžia jam laisvai išsikalbėti. Žengti Sinodo keliu reiškia eiti tuo pačiu keliu, kuriuo ėjo įsikūnijęs Žodis, sekti jo pėdomis, klausytis jo žodžio kartu su kitų žodžiu. Šventoji Dvasia prašo, kad klausytumės kiekvienos Bažnyčios, tautos ir valstybės keliamų klausimų, būgštavimų, vilčių, taip pat įsiklausant į pasaulį, į jo permainų keliamus iššūkius. Neužmigdykime širdžių, neapsišarvuokime savo tikrume. Klausykimės vieni kitų!“ – ragino popiežius.

Birželio 15 d. Sinodinio kelio simpoziumas – pabaigos ir padėkos šventė Kauno arkivyskupijoje – prasidėjo šv. Padėkos Mišiomis Švč. Trejybės bažnyčioje. Mišioms vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas K. Kėvalas, koncelebravo arkivyskupijoje tarnaujantys kunigai.

Arkivyskupas K. Kėvalas per homiliją kalbėjo: „Popiežius Pranciškus pakvietė mus visus į Sinodinį kelią – leistis į nuotykį ir ypatingu būdu išgyventi bendrystę su Visuotine Bažnyčia. Dalyvavome toje iniciatyvoje, popiežiui pakvietus visą Bažnyčią tokiu būdu atsiverti Šventosios Dvasios veikimui. Ir Kauno arkivyskupijoje būta pokalbių, susitikimų, išvalgų, tačiau svarbiausia – susitikome vieni su kitais ir vėl apmąstėme Bažnyčios kaip šeimos kelionės kryptį, kuri visad yra koreguojama laiko ir vedama Šventosios Dvasios. Labai nuoširdžiai dėkoju jums, brangieji, kurie susirinkote čia kaip tos kelionės aktyviausi dalyviai: grupelių moderatoriai ir at-

Sinodinio kelio apibendrinimas Kauno arkivyskupijos moderatorių simpoziume: Kokia Bažnyčia esame ir kokios norėtume?

stovai. Labai dėkoju broliams kunigams, parapijų klebonams, dekanams, dalyviams: grupelių moderatoriams, parapijų atstovams, broliams kunigams, parapijų klebonams, dekanams, diakonams. Ačiū visiems jums už dovanotą širdį ir laiką. Drauge melskimės, kad Viešpats mus lydėtų, o mūsų kelionė toliau tęstųsi Dvasios pagavoje.“

Po šv. Mišių Sinodinio kelio aptarimas vyko konferencijų salėje. Susirinkusius pasveikinęs Kauno arkivyskupas metropolitas K. Kėvalas pažymėjo, kad sinodas – ypatingas veiksmas, kuriuo klausomės Šv.

Dvasios, kuri vadovauja Bažnyčiai; ieškome, kokia Dievo svajonė šiam laikui. Taip pat sinodas – įtraukus procesas: tik tas, kuris jaučiasi misijos savininku, patiria Evangelijos džiaugsmą. Arkivyskupas linkėjo puoselėti išgyventų sinodinių patirčių vaisius.

Sinodinio kelio koordinatore V. Spangeličiūtė-Kniežienė bei kun. A. Kazlauskas pristatė apibendrintas iš parapijų gautas išvalgas; kurios buvo gautos el. laiškais, popierinės ir pagal paskelbtas internete anoniminės anketas. Atvirai ir konkrečiai buvo įvardyta tai, kas brangu Bažnyčioje, tai, kas

skaudina, ir tai, kur ir kaip matome perspektyvą, kokios Bažnyčios mes norėtume.

Moderatoriai buvo pakviesti čia ir dabar diskutuoti tais klausimais ir pristatyti išvalgas. Mes, pasauliečiai Bažnyčios nariai, nukeliavome neįprastą kelionę, dalydamiesi patirtomis išvalgomis, kurios bus apibendrintos ir perduotos Nacionalinei sinodo komandai. Džiaugiamės, kad, kaip pažymėjo arkivyskupas, sinodinės patirtys kviečia tęsti pokalbius ir keliauti toliau Šv. Dvasios pagavoje.

Sinodinis kelias, į kurį pakviesta visa Dievo Tauta, dar nesibaigia, o mes tik pradėjome juo eiti. Šioje kelionėje įsiklausome vienas į kitą ir į Šventąją Dvasią, kad pažintume, ką ji kalba Bažnyčiai.

SVEČIUOSE PAS...

Svečiuose ... aktyvių parapijiečių Linos ir Laimio Pupelių šeimoje

(Pabaiga. Pradžia „Prisikėlimo“ 228 numeryje)

Vilius MISEVIČIUS

„Gaila, kad dabar dėl intensyvaus darbo mudu negalime daugiau laiko skirti savanorystei. Tai iš dalies kompensuoja abi dukros. Gabrielė greta medicinos studijų jau daugelį metų yra Jono Pauliaus II piligrimų centro aktyvi savanorė, o jaunesnioji Adelina savanoriavo Afrikoje“, – kalbėjo merginų mama. Vyresnioji Pupelytė siekia, kad piligrimystė Lietuvoje būtų plėtojama ir dar labiau prieinama kiekvienam pasauliečiui. Ji daug dėmesio skiria vaikų sielovadai, vadovauja jų grupėms katalikiškose stovyklose. Be to, ji dažnai talkina Šiluvos maldininkams ir kituose Kauno arkivyskupijos renginiuose. Jaunesnioji dukra, kai mokėsi Jėzuitų gimnazijoje, vadovaujant kun. Eugenijui Markovui, dalyvavo misijoje Kenijoje – ten mergaičių gimnazijoje padirbėjo mokytoja. Kaip pasakojo Adelinos tėvai, ta išvyka dukrai paliko neišdildomą įspūdį. Dėl šalies didelio skurdo kauniečių nuvežta labdara ten buvo ypač reikalinga. Pavyzdžiui, už eurą buvo galima nupirkti piestukų visai klasei. Ypač įstrigo ir pamaldos: ten skmadienio Mišios vykdavo net tris valandas, merginos Viešpatį šlovindavo šokdamos...

Abiejų Pupelių pomėgis – atostogų metu pažinti užsienio šalis. Kartu keliavo po

Laimis Pupelis su dukra Adelina Prancūzijos Reimso universitete

Kretą. Kadangi jaunesnioji dukra studijuoja Prancūzijoje, svečiuodamiesi pas ją, žavėjosi Paryžiaus išmybėmis ir Reimso viduramžiška architektūra. „Ypač nustebino apie 150 km į šiaurę nuo šalies sostinės nutolęs Reimsas. Meldėmės nuostabiais vitražais ir daugybe meno kūrinių išpuštoje šio miesto katedroje, kuri yra įtraukta į UNESCO pasaulio paveldą. Įspūdingi ir kiti statiniai: Šv.

Remigijaus bazilika ir abatija, Marso Vartų triumfo arka, Tau rūmai, fortai“, – akcentavo pašnekovai. Be to, Lina su Kauno pilgrimais yra aplankiusi Šventąją Žemę, Vatikaną, Jordaniją. Laimis neprieštaravo, kad žmona vyktų be sutuoktinio, nes jam ilgokai teko prižiūrėti senolę motiną (sulaukusi beveik 91 m., ji pas Amžinąjį Tėvą iškeliavo šių metų sausio mėnesį). „Mano svajonė – bent pusmetį savanoriauti Jeruzalėje. Kai būsiu pensininkė ir jei Dievas duos sveikatos bei sukaupsiu lėšų išvykai, būtinai ten nuvyksiu“, – šyptelėjo L. Pupelienė. Laimis laisvalaikiu labai mėgsta skaityti knygas, yra sukaupęs nemažą asmeninę biblioteką.

Svečiuodamasis pas Liną ir Laimį Pupelius, pajutau šios šeimos harmoniją. Malonu buvo bendrauti su dvasiškai šiltais asmenimis. Gėrėjausi judviejų pagarba vienas kitam, tarpusavio supratimu. Gegužės 10-ąją šie aktyvūs parapijiečiai pažymėjo savo santuokos 25 metų jubiliejų. Už tai, kad Dievas jiems yra maloningas, subrendo doros ir darbščios dukros, Lina ir Laimis maldomis šlovina Viešpatį ne tik Kaune. Tapo graži tradicija Marijos dieną (13-ąją mėnesio dieną), kai tik nebūna užimti darbuose, kartu su dukra Gabriele (o vasaromis ir su Adelina) vykti į Šiluvą. Ten Švč. Mergelės Marijos Gimimo bazilikoje jie dėkoja Aukščiausiajam už visas gaunamas jų šeimos gražaus gyvenimo dovanas.

IŠ PARAPIJOS GYVENIMO

Įspūdžiai iš misijų Kazachstane

Parapijos klebonas mons. Vytautas GRIGARAVIČIUS

„Aš visuomet esu misija; tu visuomet esi misija; kiekvienas pakrikštytasis ir pakrikštytoji yra misija. Kuris myli, leidžiasi į kelią, yra raginamas išeiti iš savo ribotumo, yra traukiamas ir traukia, dovanuoja save kitam ir užmezga gyvybę teikiančius santykius. Nė vienas nėra nenaudingas ar nesvarbus Dievo meilei. Kiekvienas iš mūsų esame misija pasaulyje, nes esame Dievo meilės vaisius“ (plg. Ef1, 3-6).

Gegužės mėnesį vykau perduoti Kauno arkivyskupijos dvasininkų paramą misijinė veiklą atliekančiam Kauno arkivyskupijos

kunigui Kastyčiui Šulčiui, kuris misioneriauja Almatoje. Kazachstanas – devinta pagal dydį pasaulio šalis, kurioje gyvena

apie 17 milijonų žmonių. Sostinė – Astana (Nursultanas), turinti apie 1 mln. gyventojų (2019 m.), o didžiausias miestas – Almata su daugiau nei 1,5 mln. gyventojų. Tai unikali šalis, kurioje taikiai sugyvena daugiau nei 100 etninių ir 17 religinių grupių. 57 procentai gyventojų yra musulmonai, krikščionių – 40 procentų.

Daugiatautėje šalyje, kaip Kazachstanas, katalikai yra pilnateisiai krašto piliečiai. Pagrindinė Romos Katalikų Bažnyčios Kazachstane globėja. Švč. Mergelė Marija, Taikos karalienė. Abipusė pagarba sieja

krikščionis ir musulmonus, vienus šalia kitų nuolankiai ieškančių Dievo valios.

Pabuvoti šiose misijose būtina kiekvienam kunigui ir klierikui. Atrodo, tarsi nusikeltum į pirmuosius krikščionybės amžius: čia krikščionys bendrai maldai renkasi namuose, po kelis, tikinčiųjų reikia ieškoti, kartais iki jų gyvenamosios vietos nuvažiuojant ne vieną ir ne du šimtus kilometrų, o ir

elementarių žinių lygis pakankamai žemas, kunigas tikinčiuosius turi mokyti net kryžiaus ženkle. Tačiau viltinga ir stipri žinia yra ta, kad krikščionių bendruomenės Kazachstane dar tik kuriasi, todėl svarbu šį darbą palaikyti ir skatinti. Su kunigu misionierumi Kastyčiu Šulčiumi aplankęs ne vieną parapiją, pamaciau ten gyvenančių krikščionių kasdienį gyvenimą, tradicijas, papročius. Negausios

bendruomenės svetingai sutiko mus, dalyvavo bendrose maldose ir susibūrimuose.

Mielieji, kreipiuosi į Jus Popiežiaus Pranciškaus žodžiais: „Malda – tai svarbiausia Dievo tautos parama misionieriams. Šiandien gera proga savęs paklausti: ar aš meldžiuosi už misionierius? Ar meldžiuosi už tuos, kurie tolimose šalyse skelbia ir liudija Dievo Žodį? Pagalvokime!“

Arkivyskupijos garbės ženklai – Šiluvos Dievo Motinos medaliai – Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonui mons. Vytautui Grigaravičiui ir bazilikos ministrantui Dovydui Liepai

Birželio 24 d., švenčiant Kauno arkivyskupijos dangiškojo globėjo šv. Jono Krikštytojo Gimimo ir Švč. Jėzaus Širdies iškilmes, Kauno katedroje bazilikoje susirinkę tikintieji, parapijų bendruomenių nariai dėkojo Dievui už arkivyskupijos bendruomenę.

Iškilingai Eucharistijai vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas Kęstutis Kėvalas, koncelebravo arkivyskupijoje tarnaujantys dvasininkai.

Arkivyskupijos globėjo dienos proga Kauno arkivyskupas metropolitas Kęstutis Kėvalas savo dekretais skyrė apdovanojimus aukščiausiu arkivyskupijos garbės ženklu – Šiluvos Dievo Motinos medaliu – grupei arkivyskupijos bendruomenės narių.

Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonui monsinjorui Vytautui Grigaravičiui apdovanojimas įteiktas už paminklinės Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimo šventovės atstatymą, rūpinimąsi šios bazilikos gerbūviu bei nuoširdžią sielovadinę tarnystę, kunigiškos dvasios puoselėjimą ir ištikimybę savo pašaukimui.

Dovydas Liepa apdovanotas už ilgąmetę uolią ministranto tarnystę Kauno M. V. J. Kristaus Prisikėlimo parapijoje, aktyvų įsijungimą į liturgiją, atliekant lektoriaus

tarnystę, religinės spaudos platinimą, savo gyvenimo įprasminimą tikėjimo šviesoje bei asmeninį gyvo tikėjimo liudijimą. Dovydas daugiau kaip dešimtmetį beveik kiekvieną sekmadienį patarnauja šv. Mišių metu Kristaus Prisikėlimo bazilikoje. Ši kuklų, besisypsantį ir išvaizdų jaunuolį bazilikos lankytojai pastebi ne tik su išmanymu patarnaujantį kunigams šv. Mišių metu, bet ir gebantį raiškiai perduoti Dievo Žodį per Šv. Rašto skaitinius.

Jūsų prakilnybe mons. Vytautai Grigaravičiui, nuoširdžiai sveikiname Jus su šiuo garbingu apdovanojimu, linkime Viešpaties palaimos, Dangiškosios Motinos globos, stiprios sveikatos, toliau uoliai dirbujantis Viešpaties vynuogyne.

Gerbiamasis Dovydai Liepa, sveikiname Jus su šiuo apdovanojimu ir linkime Viešpaties palaimos ir Dangiškosios Motinos globos, sėkmingai siekiant mokšlo aukštumų ir ieškant savo pašaukimo pagal Dievo valią.

KRISTAUS PRISIKĖLIMO PARAPIJOS INFORMACIJA

Senjorų dvasinė kelionė į Druskininkus

Lilija IVAŠKEVIČIŪTĖ,

Pagyvenusių žmonių sambūrio vadovė

„Sugrįžk į savo širdį, o iš jos – į Dievą, nes kelias nuo tavo širdies į Dievą nėra ilgas“ (Šv. Augustinas). Tokiam sugrįžimui, palikę kasdienius rūpesčius, susikaupę, atvėrę savo širdis, parapijos senjorai, lydimi klebono mons. Vytauto Grigaravičiaus, leidosi į dvasinę kelionę.

Pirma kelionės stotelė – Alytus, Šv. Kazimiero bažnyčios šventorius, kur lygiai prieš dvylika metų palaidotas kanauninkas Juozas Gražulis. Vos vienerius metus kun. Juozas talkino Kristaus Prisikėlimo parapijos tikintiesiems, aukodamas šv. Mišias, bendraudamas su parapijos senjorais, bet ir per šį trumpą laikotarpį buvo juntamas jo begalinis nuoširdumas, meilė žmonėms bei uoli

tarnystė Viešpačiui. Nuoširdi malda, jautrūs prisiminimai prie kapo bei uždegtos žvakelės kun. J. Gražulio rūpesčiu rekonstruotoje Šv. Kazimiero bažnyčioje – tai parapijos senjorų dovana į Dievo namus išėjusiam kunigui Juozui Gražuliui.

Kelionė į Druskininkus neprailgo. Gė-

rėdamiesi nuostabiais vasaros peizažais, apglėbti vaiskia miškų žaluma ir pievų žydėjimu, senjorai nuoširdžia malda tęsė kelionę. Susikaupę ir dėmesingai piligrimai klausėsi klebono pokalbio apie Viešpaties maldą – „Tėve mūsų“. Ją kartodami kas dieną, mes retai susimąstome, kokiu ▶

Ant Ratnyčėlės kranto surengtoje agapėje, laimindamas stalą ir susirinkusius, klebonas dėkojo senjorams už ištikimybę parapijai, už kasdienę maldą, už bendrystę ir dalijimąsi. Tai, ką turime ir nešame dėkingai Viešpačiui ir po to dalijamės vieni su kitais, tai tampa pakankamu ir netgi dar lieka. Kelionė namo neprailgo, atvirkščiai, pritrūko laiko, nes nespėta sudainuoti visų širdžiai brangių dainų.

Senjorų dvasinė kelionė į Druskininkus

būdu galime tą maldą kalbėti ir kur mes tuo metu esame, koks mūsų santykis su Dievu. Kreipdamiesi į visos žmonijos Tėvą, kuris yra Danguje ir amžinai egzistuoja, mes maldoje prašome septynių dalykų – garbinti Dievą, laukti antrojo Kristaus atėjimo, kad Viešpaties valia įsivyrautų žemėje, fizinės galimybės gyventi šiuo momentu, atleisti kaltes tiek ir tokiu laipsniu, kokių pats atleidi, apsaugoti nuo žemiškųjų pagundų. Jeigu Dievas mums davė tokią maldą, kaip

„Tėve mūsų“, Jis apsaugos mus ir palaimins. Gražus sutapimas, kad kelionė vyko Švč. Kristaus Kūno ir Kraujo šventės dieną – per Devintines. Supažindinęs su Devintinių švente Lietuvoje ir pasaulyje, monsinjoras V. Grigaravičius gražiai įvardijo šventės prasmę – „Tai Ostija, mums dangų atidaranti“.

Druskininkuose aplankę Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčią, senjorai karščiau meldėsi, prašydami malonių savo artimiesiems, susipažino su 11 dailės paminklų:

molbertine tapyba, skulptūromis, vitražais.

Visus keliauninkus sužavėjo kelionė vieninteliu Lietuvoje lynų keltuvu. 45 metrų aukštyje, tarsi iš apžvalgos rato, senjorai išvydo išpūdingus Druskininkų kurorto miškus, Nemuno upės vingius ir nuostabią miesto panoramą. Sudalyvavus viktorinoje „Ką žinote apie Druskininkus“, kelionė tęsėsi į pirmąjį ir vienintelį pasaulyje Šakočių muziejų, kuriame iki šiol eksponuojamas analogų neturintis šakotis – Gineso rekordininkas: jo aukštis – 3 m 72 cm, o sveria šis milžinas beveik 86 kg!

AKIRAČIAI

Pasaulio religijos 2060-aisiais

Tikimės, kad šis Marcus'o Roberts'o straipsnelis iš www.naunau.lt sudomins mūsų skaitytojus. Marcus Roberts yra teisininkas ir Ouklando universiteto (Naujoji Zelandija) komercinės teisės lektorius. Jis taip pat yra tinklaraščio mercatornet.com demografijos rubrikos redaktorius ir trijų vaikų tėtis.

Kaip dvidešimt pirmojo amžiaus viduryje atrodys pasaulio religijos? Na, priešingai, nei skelbė Frydrichas Nietzsche, Dievas nebus miręs, bent jau pasaulio tikinčiųjų manymu. Kaip rodo Pew tyrimų centro ataskaita, lyginant su visa populiacija, sumažės netikinčiųjų. Nors vienokią ar kitokią religiją išpažįstančių pasaulio žmonių skaičius išaugs nuo 84 iki 87,5 procento, tam tikros religijos sunyks. Iš tikrųjų nuo 2015-ųjų iki 2060-ųjų išaugs tik musulmonų ir krikščionių bendruomenės.

Remiantis beveik 2500 duomenų bazių duomenimis, įvairiomis apžvalgomis ir registrais, ataskaitoje prognozuojama, kad 2060 m. pasaulyje gyvenančių žmonių skaičius išaugs 32 procentais – iki 9,6 milijardo. Nors didės beveik visos pasaulio religinės grupės, įskaitant ir vadinamuosius „jokius“ (neprikiriantis savęs jokiai religijai, nones, angl.), tik krikščionys ir musulmonai išaugs taip reikšmingai, kad šių grupių tikinčiųjų skaičius padidėtų visos žmonijos kontekste.

Laimėtojai ir pralaimėtojai

Taigi, nors 2060-aisiais savęs neprikiriantųjų religijai skaičius išaugs 3 procentais – iki 1,2 milijardo žmonių, lyginant su tikinčiųjų grupėmis, jokios religijos neišpažįstančių žmonių sumažės nuo 16 iki 12,5 procento. Vadinasi, 2060-aisiais savęs neprikiriantys jokiai religinei bendruomenei sudarys ketvirtą pagal dydį tikinčiųjų grupę, nors šiandien yra treči.

Dvidešimt pirmojo amžiaus viduryje pasaulyje sumažės induizmo sekėjų (nuo 15,1 iki 14,5 procento). 2060-aisiais daugiau nei šiandien bus žydų ir daugiau žmonių, išpažįstančių liaudies religijas (pavyzdžiui, tradicines Afrikos, Kinijos, indėnų, Australijos aborigenų religijas), bet abi grupės sudarys kiek mažesnius nuošimčius nei yra šiandien. Tiesą sakant, matuojant absoliu-

čiais skaičiais, nuo šiol iki 2060-ųjų nyks tik „kitų religijų“ (džaištų, sikų, daosistų ir t.t.) ir budistų grupės. Budistų sumažės nuo pusės milijardo iki 461 milijono. Taip nutiks Kinijoje, Tailande ir Japonijoje dėl mažo gimstamumo ir senėjančios visuomenės.

Musulmonai pasivys krikščionis?

2016-aisiais dvi didžiausios religijos buvo krikščionybė (31,2 procentai žmonijos) ir islamas (24,1 žmonijos). 2060-aisiais šios grupės ir liks didžiausios, o pati didžiausia tebebus krikščionių bendruomenė. Bet tik kol kas. Iki 2060-ųjų krikščionių padaugės 34 procentais, ir jų skaičius didės kiek greičiau nei bendras pasaulio gyventojų skaičius. Taigi 2060-aisiais 31,8 procentai pasaulio bus krikščionys, atitinkamai išaugę tik 0,6%. Musulmonų skaičius augs gerokai sparčiau. 2060-aisiais pasaulyje bus beveik tiek pat musulmonų, kiek ir krikščionių – 31,1 procento. Vadinasi, per artimiausius keturis dešimtmečius jų padaugės 7 procentais. Taip bus todėl, kad 2016-aisiais musulmonų bendruomenė buvo sąlygiškai jaunesnė, ir

apskritai musulmonų pasaulyje gimstamumo rodikliai yra daug aukštesni. Šitai aiškiai matoma pažvelgus į tėvams musulmonams gimusių kūdikių skaičių. Penkerius metus iki 2015-ųjų musulmonams gimė 213 milijonų kūdikių, o tuo pačiu metu krikščionių šeimos susilaukė 223 milijonų mažylių. Tačiau 2030–2035 m. periodu abiejose religinėse grupėse gims apylygiai kūdikių, o 2055–2060 m. musulmonų kūdikių turėtų gimti 6 milijonais daugiau nei krikščionių.

Tokius skaičius suponuoja demografinė situacija. Musulmonai, taip pat ir krikščionys (tik jų kiek mažiau), gyvena jaunesnėse, vaisingesnėse šalyse, ypač Užsachario Afrikoje. Budistai ir „jokie“ gyvena senesnėse ir mažiau vaisingose šalyse – Kinijoje, Japonijoje ar Vakarų Europoje. Pew pateikti duomenys gali šiek tiek keistis atsižvelgiant į faktą, kad suaugę žmonės kartais persimeta į kitas religijas, tačiau natūralūs pokyčiai vis tiek svarbesni. Pavyzdžiui, 2010–2015 m. krikščionių bendruomenė natūraliai padidėjo 116 milijonų žmonių, bet 9 milijonais sumažėjo dėl persimetusiųjų. Ir atvirkščiai – neprikiriantųjų savęs jokiai religinei grupei padaugėjo 26 milijonais, ir ši grupė dar labiau išaugo, kai ją papildė dar 8 milijonai suaugusiųjų. Islamas natūraliai išaugo 152 milijonais, o pakeitusių religiją prisidėjo vos 0,5 milijono.

Liepos ir rugpjūčio mėn. liturginis kalendorius

07.02 – Švč. Mergelė Marija, Šeimų Karalienė	08.06 – Kristaus atsimainymas
07.03 – XIV eilinis sekmadienis	08.07 – XIX eilinis sekmadienis
07.06 – Valstybės (<i>Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo</i>) diena	08.09 – Šv. Kryžiaus Teresė Benedikta, mergelė, kankinė, Europos globėja
07.10 – XV eilinis sekmadienis	08.10 – Šv. Laurynas, diakonas, kankinys
07.11 – Šv. Benediktas, abatas, Europos globėjas	08.14 – XX eilinis sekmadienis
07.17 – XVI eilinis sekmadienis	08.15 – Švč. Mergelės Marijos Ėmimas į dangų (<i>Žolinė</i>)
07.22 – Šv. Marija Magdaliėtė	08.21 – XXI eilinis sekmadienis
07.23 – Šv. Brigita, vienuolė, Europos globėja	08.24 – Šv. Baltramiejus, apaštalas
07.24 – XVII eilinis sekmadienis	08.28 – XXII eilinis sekmadienis.
07.25 – Šv. Jokūbas, apaštalas	
07.31 – XVIII eilinis sekmadienis	